

# EASY CLIMB

## ใครๆ ก็ปีนต้นมะพร้าวได้



Easy Climb อุปกรณ์ขึ้นต้นมะพร้าว เพื่อช่วยเพิ่มความปลอดภัยให้กับผู้ที่ปีนต้นมะพร้าว ใช้ได้แม้ผู้ที่ไม่เคยปีนต้นมะพร้าวมาก่อน ตัวอุปกรณ์มีส่วนที่ใช้คล้องกับลำต้นมะพร้าว มีส่วนประกอบ 2 ชั้น คือ ตัวนั่งกับตัวเหยียบ และมีเข็มขัดที่กันหงายหลัง ส่วนอุปกรณ์เสริมนั้นจะประกอบด้วยหมวกกัน แว่นตาไว้ใช้ป้องกันศีรษะและดวงตา

ผู้พัฒนา

นางสาวดลยา ชูจันทร์ (ครีม)  
นายณัฐภัทร น้อยนาดี (มีน)  
นางสาวพิชชานุช คงพูล (พิมพ์)  
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนจุฬารณราชวิทยาลัย ตรีง

“

**เห็นเกษตรกรปิ่นมะพร้าว...เท่าที่เราไปดูคนที่  
มีทักษะหรือปิ่นเป็นมืออยู่น้อย เป็นงานที่มีความเสี่ยง  
อันตราย เราจึงคิดว่าจะหาอุปกรณ์เสริมอะไรที่ทำให้  
การปิ่นต้นมะพร้าวมีความปลอดภัยมากขึ้น**

”

ยุคดิจิทัล 4.0 ที่ประเทศไทยกำลังจะก้าวเดินเข้าไปหา  
เทคโนโลยีด้านไอทีจะกลายเป็นเครื่องมือสำคัญที่เข้ามามีส่วนช่วยใน  
กระบวนการผลิตในภาคอุตสาหกรรม ช่วยอำนวยความสะดวกสบายใน  
เชิงสังคมและพาณิชย์ และที่ขาดไม่ได้ก็คือ เข้ามาช่วยยกระดับผลผลิต  
และอำนวยความสะดวกให้แก่ภาคเกษตรกรรมมากยิ่งขึ้น

เช่นเดียวกับนวัตกรรมของ 3 หนุ่มสาวแห่งโรงเรียนจุฬาลงกรณ์  
ราชวิทยาลัย ตรัง ที่จะเข้ามาช่วยอำนวยความสะดวก ลดต้นทุน และ  
สร้างสวัสดิภาพในชีวิตให้แก่เกษตรกรสวนมะพร้าว เสียอย่างเดียวกันก็คือ  
อาจทำให้น้องถึงตงงานได้

ผลงานที่ว่าคืออะไร? ครีม-มิน-พิม มีคำตอบ...

## ชีพชีวิตด้วยแนวคิดเก๋ๆ

“ผลงานของเราเป็นอุปกรณ์ขึ้นต้นมะพร้าวค่ะ” ครีมกล่าวแนะนำ  
ผลงานของทีมอย่างแจ่มใส “แรงบันดาลใจของเรามาจากตอนที่เห็น  
เกษตรกรปิ่นมะพร้าว ซึ่งปกติเขาจะปิ่นด้วยผ้า เท่าที่เราไปดูคนที่มีทักษะ  
หรือปิ่นเป็นมืออยู่น้อย เป็นงานที่มีความเสี่ยงอันตราย เราจึงคิดว่าจะหา  
อุปกรณ์เสริมอะไรที่ทำให้การปิ่นต้นมะพร้าวมีความปลอดภัยมากขึ้น  
ก็เลยสร้างอุปกรณ์ชิ้นนี้ขึ้นมา เป็นอุปกรณ์ขึ้นต้นมะพร้าวที่นำมาช่วย  
เพิ่มความปลอดภัยให้กับผู้ที่ปิ่นต้นมะพร้าวค่ะ”



จากแรงบันดาลใจนั้น ผสานกับความชอบทางสิ่งประดิษฐ์ และตัวเองก็มีทักษะทางช่างมาจากคุณพ่อที่เป็นช่างอยู่แล้ว ทำให้ครีมและเพื่อนอีกคนหนึ่ง คือ เพ็ญพิชชา เพชรสีช่วง ได้ร่วมมือกันพัฒนาโครงการขึ้นมา

“ตอนนั้นทำเป็นโครงการกะ เอาแค่นี้ทำงานได้ ทำกับเพื่อนตั้งแต่ ม.2 จนเสร็จและส่ง YSC ตอน ม.3” ครีมเล่าถึงเส้นทางของผลงาน

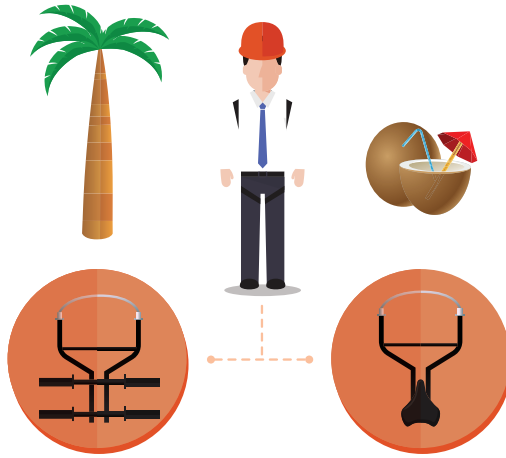
ในขณะนั้น ผลงานของครีมและเพื่อนใช้ชื่อแบบตรงไปตรงมาว่า ‘อุปกรณ์ขึ้นต้นมะพร้าว’ ส่งประกวดโครงการของนักวิทยาศาสตร์รุ่นเยาว์ ครั้งที่ 18 (YSC 2016) และไปไกลถึงรอบชิงชนะเลิศ

“หลังจากแข่ง YSC เสร็จ ก็มีพี่ๆ รุ่นก่อนของโครงการต่อกล้าฯ มาตั้งบูธโชว์ เห็นผลงานของพี่ๆ ออกมาเป็นผลิตภัณฑ์แล้วดูน่าสนใจ อาจารย์ก็สนับสนุนให้สมัครดู และส่วนตัวแล้วตอนไปรอบสุดท้าย YSC รู้สึกว่างานยังไม่สุด เหมือนกับว่ามันยังพัฒนาได้อีก ไปต่อได้อีก ก็เลยลองเข้ามาโครงการต่อกล้าฯ เพื่อพัฒนาไปให้สุดค่ะ” ครีมเล่าถึงสาเหตุที่ตัดสินใจเข้าร่วมโครงการต่อกล้าฯ ให้เติบโตใหญ่ ปี 4

แต่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของ ม.ต้น กับ ม.ปลาย นั่นเอง เพื่อนคู่หูที่ร่วมพัฒนาผลงานกันมากก็ย้ายโรงเรียนไป ครีมจึงต้องฟอร์มทีมขึ้นมาใหม่ โดยได้มีคนที่มีความรู้ทางช่างและทักษะด้านการออกแบบมารับหน้าที่งานกราฟิก จำพวกออกแบบโลโก้ หรือโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ และพิมพ์ถนัดงานเอกสารและข้อมูลมาช่วยเติมเต็มในส่วนของการเก็บข้อมูลผู้ใช้ ส่วนตัวครีมเองก็รับหน้าที่เรื่องทำอุปกรณ์เป็นหลักเช่นเดิม

## เก็บความรู้ใส่กระเป๋า

ครีม-มีน-พิม แพ็คกระเป๋าเดินเข้าสู่ค่ายโครงการต่อกล้าฯ และก็เป็นที่นี่เองที่เปิดโลกแห่งการเรียนรู้ของพวกเขาให้กว้างไกลและรอบด้านขึ้น จนทั้งสามได้ความรู้เก็บใส่มาจนกระเป๋าตุ้บที่เดียว



“เข้ามาในค่ายได้ความรู้มากมายเลยคะ ตั้งแต่เรื่องการพูด การนำเสนอผลงาน ว่าเวลาเราเอาอุปกรณ์ไปทดลอง เราจะอธิบายอย่างไรให้ผู้เข้าใจว่าอุปกรณ์ของเราคืออะไร พูดยังไงให้เขาสนใจงานของเรา ให้เขารู้สึกว่างานของเราแปลกใหม่ ทำให้เขารู้สึกอยากใช้คะ” ครีเมกล่าว

“ได้มุมมองความคิดใหม่ๆ โดยเฉพาะความรู้เรื่องการตลาดครับ จะทำยังไงให้อุปกรณ์ของเราเป็นที่รู้จัก จะเอาสินค้าของเราไปวางขายกับกลุ่มเป้าหมายยังไง เพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้” มีนย์มัย ท้ายประโยค

นอกจากความรู้แล้ว บรรยากาศและกิจกรรมของค่ายเองก็ได้สร้างความเปลี่ยนแปลงให้แก่พวกเขาทั้งสามด้วย

“มีความกล้าแสดงออกมากขึ้นคะ” พิมเปิดประเด็น “และทำให้เรารู้จักเพื่อนมากขึ้น โครงการนี้ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ทั้งเพื่อนในทีม และเพื่อนในโครงการ พี่ๆ เขามีเกมให้เล่น มีกิจกรรมที่ทำให้รู้จักกัน ได้คุยกันคะ”



ซึ่งผู้ที่จะการันตีความเปลี่ยนแปลงนี้ ก็ไม่ใช่ใครที่ไหน หากแต่คือ อาจารย์พัชรา พงศ์มานะวุฒิ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ นั่นเอง “เห็นความเปลี่ยนแปลงได้ชัดเจนหลังจากที่เข้าโครงการ รวมถึงการที่เขาฝึกทำงานร่วมกันไปเรื่อยๆ หลังๆ มานี้เขาโตขึ้น จนสามารถช่วยดูแลน้องที่ทำโครงการกลุ่มอื่นๆ ได้” อาจารย์พัชรากล่าวด้วยความภาคภูมิใจในตัวลูกศิษย์



**ผลงานที่จะประสบความสำเร็จจริง มันไม่จำเป็นต้องเป็นอะไรที่สลับซับซ้อน เพียงแต่ไปช่วยเขาได้จริงๆ ใช้งานได้ง่าย คนเข้าถึงได้ง่าย เป็นที่ต้องการของคน**



## เก็บข้อมูลผู้ใช้ นำไปขยายตลาด

หนึ่งในความรู้ที่ทั้งสามได้จากโครงการไปมากที่สุด นอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้น นั่นก็คือ การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายและกระบวนการดำเนินงานไปทดลองใช้กับผู้ใช้จริง ซึ่งเป็นประเด็นหนึ่งที่คณะกรรมการและทีมโค้ชแนะนำให้ทีมมองหากกลุ่มเป้าหมายให้หลากหลายมากขึ้น เพื่อที่จะส่งผลต่อการพัฒนาและขยายผลผลงานในวงกว้าง

“ตอนเข้ามาโครงการต่อกล้าฯ เราได้กลุ่มผู้ใช้ที่หลากหลายค่ะ ตอนประกวด YSC เรายังไม่มีกลุ่มผู้ใช้ที่แน่นอน ตอนแรกกำหนดไว้ว่าเป็นเจ้าของสวน แต่พอเราเข้ามาโครงการต่อกล้าฯ พี่ๆ โค้ชเขาฝึกให้ลองคิดว่า มันอาจไม่ได้มีประโยชน์แค่นี้ ให้ลองคิดกว้างๆ” คริมเล่า

ซึ่งกลุ่มเป้าหมายใหม่ของทีม ก็ได้มาจากการลงพื้นที่ไปทดสอบและเก็บข้อมูลจริงจากผู้ใช้นั่นเอง

“ในที่นี้ของเรามีงาน 2 ด้านหลักๆ ค่ะ คือ ด้านข้อมูลกับด้านการทำอุปกรณ์ เริ่มแรกเราจะวางแผน พร้อมกัน 3 คนถึงงานที่จะทำ ซึ่งหลักๆ คือ เราจะเอาอุปกรณ์นี้ไปทดลองใช้กับใครบ้าง แล้วเก็บข้อมูลและความเห็นของผู้ใช้กลับมาพัฒนาผลงานต่อ” ครีမ်กล่าว

ก่อนที่ทีมจะเล่าต่อไปว่า “เราลงพื้นที่จริงไปที่สวนมะพร้าวค่ะ เอาอุปกรณ์ไปให้ผู้ที่ชำนาญขึ้นต้นมะพร้าวใช้ ตอนแรกเราเปรียบเทียบเรื่องความเร็วก่อน เขาก็ใช้วิธีของเขาคือขึ้นด้วยผ้า ไม่มีอุปกรณ์อะไรเลย เขาก็ขึ้นได้เร็ว มีความคล่องตัว เพราะใช้วิธีนี้มานานเป็นสิบปี แต่พอมาใช้อุปกรณ์ของเราเขาขึ้นได้ช้าลง แต่ปลอดภัยกว่า ชัวร์กว่า เพราะอุปกรณ์เราเป็นแบบนั่ง มะพร้าวต้นหนึ่งสูงประมาณ 5 เมตร เวลาเหนื่อยก็ต้องยืนค้ำบนนั้น แต่อุปกรณ์ของเราสามารถนั่งได้ ถ้าขึ้นไปแล้วเหนื่อยก็นั่งพักได้ แล้วค่อยขึ้นต่อ เวลาเก็บลูกมะพร้าวก็สามารถนั่งเก็บหรือยืนเก็บก็ได้ แล้วปล่อยลูกลงมา”





Easy Climb เวอร์ชันต่อกล้ำๆ จะมีอุปกรณ์หลักที่ใช้คล้องกับ ลำต้นมะพร้าว ประกอบด้วยส่วนประกอบ 2 ชิ้น คือ ตัวนั่งกับตัวเหยียบ ซึ่งยึดติดกันด้วยโซ่ไม่ให้แยกออกจากกัน แต่จะส่วนจะมีลวดสลิงไว้ สำหรับคล้องรัดต้นมะพร้าว และมีเข็มขัดกันห้อยหลัง ส่วนอุปกรณ์เสริม จะประกอบด้วยหมวกกับแว่นตาไว้ใช้ป้องกันศีรษะและดวงตา

“ตอน YSC ผลงานพัฒนาจนใช้งานได้ แต่ยังไม่ดีเท่าที่ควรค่ะ พอเข้าต่อกล้ำ ก็ได้รับคำแนะนำต่างๆ จากกรรมการและพี่ๆ โคช ก็นำมา ปรับปรุงรูปแบบโครงสร้างและชนิดของวัสดุให้แข็งแรงและสะดวกกับ ผู้ใช้มากขึ้นค่ะ เช่น เปลี่ยนน็อตแบบธรรมดาเป็นน็อตรูปผีเสื้อ เพื่อให้ แข็งแรงและปรับได้สะดวกขึ้น เข็มขัดทำให้เป็นแบบปรับได้ เพราะผู้ใช้ แต่ละคนตัวไม่เท่ากัน” ครีมีอธิบาย

โดยวิธีการใช้งานนั้น เริ่มจากติดตั้งสายสลิงของทั้งส่วนตัวนั่งกับ ตัวเหยียบเข้ากับต้นมะพร้าว โดยให้ตัวนั่งอยู่เหนือตัวเหยียบ จากนั้นให้ ผู้ใช้ใส่สายรัดนิรภัย ขึ้นนั่งบนตัวนั่งและเกี่ยวตะขอสายรัดเข้ากับตัวนั่ง



เท้าวางบนตัวเหยียบ โดยปลายเท้าสอดไว้ใต้ที่รองเท้าสำหรับจับตัวยึดอุปกรณ์ขึ้น

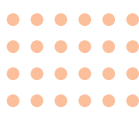
จากนั้นเหยียบตัวเหยียบขึ้น โดยใช้มือยกส่วนตัวนั่งตามมาด้วยแล้วนั่งลง ใช้ปลายเท้าจับที่รองเท้าสำหรับจับตามขึ้นมาแล้วยืนขึ้นอีกครั้ง ทำเช่นนี้ไปจนถึงยอดมะพร้าว จนเมื่อเก็บมะพร้าวเสร็จ ให้นำบนตัวนั่ง และใช้ปลายเท้าจับที่รองเท้าสำหรับจับขึ้นเล็กน้อย และเลื่อนส่วนตัวเหยียบลง ยืนขึ้นแล้วยกส่วนตัวนั่งตามลงมา ทำเช่นนี้จนลงมาถึงโคนมะพร้าว

ซึ่งด้วยคุณสมบัติที่ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ขึ้นมะพร้าว บนฐานคิดที่ยึดความปลอดภัยมากกว่าความเร็วในการขึ้น ก็ทำให้ทีมเกิดไอเดียในการมองหาอุปกรณ์เพิ่มเติม

“คือผู้ที่ขาดทักษะในการขึ้นต้นมะพร้าวคะ ผู้ที่ปีนต้นมะพร้าวไม่เป็นเลย แต่พอมาใช้อุปกรณ์ของเราเขาก็สามารถขึ้นต้นมะพร้าวได้ ซึ่งมันจะเป็นการสร้างอาชีพให้หลายๆ คน หรือช่วยลดต้นทุนของเจ้าของสวนมะพร้าวได้ อย่างที่หนูเอาไปทดลองแถวบ้าน เขามีต้นมะพร้าวแค่ 3-4 ต้น แต่ต้องจ้างคนมาขึ้นให้ ทำให้เกิดต้นทุน แต่ถ้ามีอุปกรณ์ของเรา เขาก็สามารถขึ้นได้เองเลย” ครีMLE

รวมไปถึงกลุ่มผู้ใช้ที่ทีมไม่เคยคิดมาก่อน ก็ได้มาจากการลงพื้นที่อย่างหลากหลายนี้ด้วย

“ได้ไปตามรีสอร์ตริมทะเลที่เขามีต้นมะพร้าว ซึ่งปกติเขาต้องจ้างคนมาขึ้น ทั้งที่เขามีพนักงาน มีคนสวนอยู่แล้ว หนูก็เลยเอาอุปกรณ์นี้ไปให้คนสวนที่รีสอร์ตที่ใช้ เดิมเขาปีนไม่เป็น แต่พอใช้อุปกรณ์ของเราเขาก็ขึ้นได้ ซึ่งช่วยลดต้นทุนค่าจ้างคนขึ้นต้นมะพร้าวหรือเก็บมะพร้าวได้คะ หรือบางที่เขาต้องการจัดไฟหน้าโรงแรม สวนใหญ่เขาจะปลูกต้นมะพร้าวไว้ข้างหน้า บางที่เขาจะต้องขึ้นไปตกแต่งกิ่งมะพร้าวเพื่อจัดไฟ เขาก็สามารถใช้อุปกรณ์ของเราได้คะ” ครีMLE



“ทำให้เราได้มุมมองใหม่ๆ มองกลุ่มผู้ใช้ได้ชัดเจนขึ้น ว่าไม่ได้มีแค่ที่เราคิด เราต้องลองมองให้กว้างไกลว่ากลุ่มผู้ใช้ของเราจะเป็นใครได้อีกบ้าง” พิมตบท้าย

## ทำจริง ถึงจริง และเตรียมขายได้จริง!

ความฝันประการหนึ่งของนักพัฒนา นอกจากการพัฒนานวัตกรรมที่มีคุณภาพ ใช้งานได้จริง เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้หรือสังคมแล้ว การที่ผลงานของตนขายได้ ก็เป็นจุดมุ่งหมายที่นักพัฒนาหลายๆ คนอยากนำพาผลงานของตนไปให้ถึงจุดนั้น

เช่นเดียวกับครีม-มิน-พิม ที่ต่างก็ต้องการพัฒนาผลงานของทีมไปให้ถึงจุดนั้นให้ได้ โดยแตกต่างการทำงานหนัก และถึงวันนี้ ความฝันของพวกเขา ก็ใกล้จะกลายเป็นความจริงแล้ว

“มีหลายกลุ่มติดต่อมาบอกว่าสนใจสินค้าเราค่ะ แต่เราก็บอกว่าจะให้ลองเอาสินค้าของเราไปใช้ก่อน ยังไม่ได้คิดราคาว่าจะขายชิ้นละเท่าไร ซึ่งจริงๆ เราก็มีต้นทุนในการทำ แต่เราก็อยากให้เขาได้ลองใช้ และแสดงความคิดเห็นมาก่อน เพื่อว่าต้องแก้ไขปรับปรุงค่ะ” ครีมกล่าว ก่อนจะยกตัวอย่างให้ฟังเคสหนึ่ง

“มีค่ายทหารที่เขาเห็นอุปกรณ์ของเรา ก็ไม่รู้ว่าเขาเห็นจากที่ไหน อาจะรู้จักที่เราเคยไปออกรายการตอนไปแสดงผลงานที่ศูนย์สิริกิติ์ฯ เขาก็ติดต่อมาว่าในค่ายมีต้นมะพร้าวเยอะ อยากให้ทหารขึ้นมะพร้าว (ยิ้ม) คือส่วนมากที่ติดต่อมาจะเป็นคนที่ขึ้นมะพร้าวไม่เป็นและอยากใช้อุปกรณ์ของเรา และรวมไปถึงเกษตรกรบางคนที่เขามีส่วนมะพร้าว แต่ต้องจ้างคนมาขึ้น ซึ่งตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่เราวางไว้เลยค่ะ” ครีมยิ้มทำประโยชน์พร้อมเผยความรู้สึกว่า

“ตอนแรกก็ไม่ได้คิดเลยว่าจะมีคนติดต่อมาโดยตรง คิดว่าเราจะต้องเอาไปเสนอให้เขา เขาถึงจะรู้จักผลงานเรา แต่พอมีคนมาติดต่อก็รู้สึกดีใจค่ะที่อุปกรณ์เราเริ่มเป็นที่รู้จัก เริ่มมีคนสนใจติดต่อมา”

อย่างไรก็ตาม เป็นความต้องการของครีမ်และทีม ที่ต้องการพัฒนาผลงานให้ดีที่สุดก่อนจึงจะปล่อยออกขาย เพราะผลงานชิ้นนี้เป็นเรื่องความปลอดภัยในชีวิต ซึ่งรีบมากไปก็ไม่ดี

กระนั้น ด้วยความที่ไม่เร่งรีบจะปล่อยขาย พี่ๆ โคชจึงแนะนำให้ระหว่างที่กำลังรอเสียงสะท้อนจากผู้ใช้เพื่อพัฒนาผลงาน ทีมควรไปขอจดสิทธิบัตรผลงานไว้ก่อน เพื่อป้องกันการโจรกรรมทางความคิด

“ได้ไปจดแล้วค่ะ ภูมิใจที่เรามีผลงานของตัวเอง และได้เรียนรู้ขั้นตอนการขอจดด้วยว่าทำยังไงบ้าง ก็เป็นประสบการณ์อีกอย่างที่ได้มาค่ะ” ครีမ်ยิ้ม

ผลงานสำเร็จ ใช้งานได้จริง และมีคนสนใจ แน่แน่นอนว่าทั้งสามย่อมปลื้มปริ่มมีความสุข และแน่นอนเช่นกันว่าอาจารย์พัชราเองก็มีความสุขที่เห็นลูกศิษย์ประสบความสำเร็จในเบื้องต้นเป็นอย่างดี

“ผลงานที่จะประสบความสำเร็จจริงๆ มันไม่จำเป็นต้องเป็นอะไรที่สลับซับซ้อน เพียงแต่ไปช่วยเขาได้จริงๆ ใช้ได้ง่าย คนเข้าถึงได้ง่าย เป็นที่ต้องการของคน ซึ่งมันต้องเกิดจากการได้ลงสนามจริง บางที่เราไม่ได้ลงสนามจริงก็จะไม่รู้ว่าคุณใช้ต้องการอะไร ก่อนหน้านี้เด็กๆ ก็พะวักพะวงว่าจะออกไปทดลองใช้ดีไหม ทั้งที่มีคนสนใจ เขารู้สึกว่ายังไม่พร้อม แต่พี่ก็แนะนำว่าไม่ต้องรอพร้อมหรอก ถ้ามีคนสนใจก็ให้ออกไปทดลองใช้เลย อย่างน้อยจะได้รู้ว่าผู้ใช้เขาใช้แล้วเป็นยังไงบ้าง แล้วนำมาปรับปรุง” อาจารย์พัชรากล่าว



**ก็เป็นแรงสนับสนุนอย่างมากค่ะ  
ทุกคนเดียวกันก็ไม่เสร็จ หรือเสร็จก็ไม่ได้ดีที่สุด  
แต่ถ้าเราช่วยกันออกความคิดเห็นว่าจะทำอะไรต่อ  
ต้องปรับปรุงอะไร งานจะออกมาดีที่สุด**



## ก้าวอย่างด้วยกำลังใจ

สำหรับคนนอก การได้มาเห็นผลงานในช่วงเวลาที่สำเร็จแล้ว ก็คงยากที่จะจินตนาการถึงความยากลำบากของนักพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาได้ ซึ่งครีมบอกว่า เป็นเรื่องจริงที่กว่าจะมาถึงจุดนี้ได้ ทีมต้องฝ่าฟันอุปสรรคและการทำงานหนักมาไม่น้อย

“เราอยู่คนละจังหวัดเลยคะ โรงเรียนเราเป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค นักเรียนจากต่างจังหวัดก็จะมาอยู่หอพักกัน หนูอยู่ตรง ส่วนมีนมาจากพังงา พิมมาจากกระบี่ ซึ่งช่วงที่ผ่านมาโรงเรียนต้องปิดเพราะน้ำท่วมไป 2 รอบ เป็นช่วงเดียวกับตอนใกล้จะมาค่ายแล้วต้องทำเล่มเตรียมพีธีเซนต์ ซึ่งเราติดต่อกันยากพอสมควร ถ้าไม่ได้มานั่งคุยกัน การสื่อสารอาจจะไม่ตรงกัน ก็ถือเป็นช่วงที่เครียดคะ พอโรงเรียนเปิดก็ต้องรีบมาเคลียร์งานกันให้ทัน” ครีมเล่า

ซึ่งแน่นอนว่า แรงหนุนเสริมจากภายนอกย่อมสำคัญอย่างยิ่งต่อทีม

“อาจารย์ช่วยตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนขั้นสุดท้ายเลยคะ ช่วยให้คำแนะนำเกี่ยวกับอุปกรณ์ ข้อมูล ความรู้ต่างๆ” พิมกล่าว

“นอกจากนี้ก็จะเป็นการสนับสนุนจากที่บ้านคะ” ครีมเสริม “ที่ช่วยเรื่องอุปกรณ์โดยตรง เพราะพ่อเป็นช่าง เลยคุยกันง่าย พ่อช่วยแนะนำเรื่องเทคนิค อุปกรณ์ เราก็ออกแบบแล้วไปคุยกับพ่อ ที่ตัวเองชอบสิ่งประดิษฐ์ก็อาจจะเป็นเพราะได้คัลลคัลลี เห็นพ่อทำมาตั้งแต่เด็กด้วย”

เหนืออื่นใด คือ ทีมเวิร์กและกำลังใจจากเพื่อนในทีม ที่ถ้าไม่รวมพลังสู้ฟันฝ่ามาด้วยกัน ทีมก็คงไม่ได้มายืนอยู่ในจุดนี้ และผลงานก็คงไม่ก้าวมาได้ไกลอย่างนี้

“ทีมเป็นแรงสนับสนุนอย่างมากคะ ถ้ามีหนูคนเดียวงานก็ไม่เสร็จหรือเสร็จก็ได้ดึที่สุด แต่ถ้าเราช่วยกันออกความคิดเห็นว่าน่าจะทำอะไรต่อ ต้องปรับปรุงอะไร งานจะออกมาดีที่ที่สุด แรงผลักดันสำหรับหนูคือการช่วยกันของเพื่อนในทีมคะ” ครีมทิ้งท้ายด้วยรอยยิ้ม

คงอีกไม่นาน ที่ถ้าคุณเดินทางลงใต้ แล้วเห็นคนขึ้นมะพร้าวกัน  
ด้วยอุปกรณ์อะไรบางอย่างที่สามารถนั่งบนต้นมะพร้าวได้อย่าแปลกใจ  
เพราะนั่นคือ Easy Climb ผลงานของพวกเขาทั้งสามคนนั่นเอง  
และอย่าแปลกใจ ถ้าในอนาคตเราจะได้ยินชื่อของทั้งสาม  
ในฐานะของนักพัฒนา ที่จะช่วยสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ ให้แก่สังคม  
สืบต่อไป

